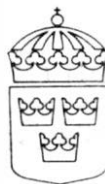

Motion till riksdagen

1988/89:So201

av Karin Israelsson (c)

Åtgärder mot spelberoende

Mot.
1988/89
So201-206

Av de inkomster som kommer staten till del genom spel och lotteriverksamhet återgår inte något ekonomiskt stöd till dem som genom sitt spelande drabbas av stora spelskulder. Inga insatser vad det gäller forskning sker, det saknas åtgärder för att informera människor om hjälp och stöd vid spelberoende och något stöd till en läknrörelse existerar ej.

Genom främst spel på trav- och galoppbanor finns det åtskilliga personer som skuldsätter sig med stora belopp på grund av felaktigt inslagna förhoppningar när spelet inte givit de vinster de trott. För dessa spolieras hela framtiden. En man berättade för mig om sin halvmiljonskuld som innebar att han varje månad skulle betala ett belopp av ca 8 000 kr för att klara ränteutgifterna. Han såg inte någon rimlig möjlighet att klara sin skuldsanering trots att viljan fanns.

För denna grupp av människor borde det finnas ett ackordsystem som efter ett antal år, när de visat sin förmåga och vilja till skuldsanering, också löste dem från återstående skulder. Detta borde då också vara sammanknutet med krav på rehabiliteringsinsatser. Då det i dag saknas vårdplatser i den omfattning som krävs behöver dessa också byggas ut.

Detta borde vara ett moraliskt ansvar som staten ikläder sig i och med att man också tillåter en allt mera expanderande spelverksamhet finansiera statsutgifterna.

Hemställen

Med stöd av det anförda hemställs
att riksdagen hos regeringen begär förslag till vård och skuldsanering av spelberoende.

Stockholm den 8 januari 1989

Karin Israelsson (c)